Temps Ordinari - Dinovè diumenge

Per FrancescX el dl., 07/08/2023 - 00:00

1Re 19,9a.11-13a
Rm 9,1-5
Mt 14,22-33

Després de l'èxit

Jesús havia donat menjar a una gran gentada. Però Jesús no era amic d'aplaudiments ni homenatges. Per això acomiada la gent. Tampoc ho vol celebrar amb els deixebles. I els obliga a embarcar-se cap a l'altra riba. I ell se'n va tot sol a pregar. Però...pendent també de la situació en què es troben els deixebles.

Un relat que resumeix la missió de Jesús, el Fill de Déu encarnat. Trobar-se amb la gent, instruir-la, compadir-se'n en les seves necessitats; enviar els seus seguidors a la barca, formant església, sense perdre ell el contacte amb Déu, el seu Pare.

I tot tenint contacte personal amb el seu Pare, no deixa de banda els seus deixebles, que els ha embarcat i estan passant per moments difícils.

Enmig de la dificultat

I Jesús en aquests moments vol que els seus deixebles no es deixin bloquejar per la por. La por exagera el perill, fa veure o creure en fantasmes. Jesús vol que posin la confiança en Ell.

Una prova d'això ens ho demostra el que li esdevé a Pere després de la seva agosarada petició de caminar sobre les remogudes aigües, i enmig de les impetuoses ventoleres.

"Per què dubtaves?"

Pere se sent segur quan posa la confiança en les paraules de Jesús "ja pots venir" i es dirigeix on era Jesús. Però s'enfonsa quan s'adona del vent que feia. I torna a surar sobre les aigües quan torna a posar la confiança en Jesús, "Senyor, salveu-me." I aleshores Jesús s'hi avança i li dona la mà.

"Quina poca fe! Per què dubtaves?" Una i altra vegada, en una ocasió o altra, per què dubtar?, per què creure abans en fantasmes que espanten, que fiar-se del que Jesús els hi ha encomanat?

Temps inestable

El temps de la vida, el temps de la humanitat, el temps de les institucions,fins i tot el temps de l'Església, el nostre temps, el meu temps no té garanties de segura i constant estabilitat. Mai no n'ha tingut. Per tant sempre s'ha d'estar previngut per les convulsions. El temps és inestable. Sempre ho ha estat, ho és i ho serà.

El temps paradisíac va durar ben poc. Què bé ho exemplifica la Bíblia! i ja des de les seves primeres planes! I no ens il·lusionem pensant que el llac per on transcorre la nostra vida sempre estarà en calma. I no ens decebem perquè sorgeixin encrespades onades i, de vegades, quan menys i de qui menys esperes. A l'Església, en els nostres temps, li han sobrevingut les onades dels nombrosos abusos de menors, dels seus encobriments i de la desatenció a les víctimes.

I davant d'aquest cal dirigir-nos cap a Jesús, posant la nostra confiança en els seus valors i ensenyaments: en la veritat i la transparència en els fets, en l'explícit penediment dels agressors i la compassió i reparació en les víctimes. Únicament així podrà esdevenir la calma i el vent suau a la nostra Església, com en el llac ho van percebre els de la barca de Pere o com ho va percebre a la muntanya el profeta Elies, com recordàvem a la primera lectura.

I cal estar atents, enfortint la confiança en Jesús, en els temps suaus, per estar ben previnguts quan vinguin els tempestuosos!

ETIQUETES
ESGLÉSIA CONFIANÇA TEMPESTA